

ಪ್ರಬಂಧ

ಬೇರೆ ಚಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದಾಗ ಹುಟ್ಟುದುಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂಬಿಬಿದ ತೆರೆದ ಬಾವಿಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಇಚ್ಛೆ ಜಿಗಿದು ಕಂಡಿ, ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟುರುತ್ತಿದ್ದ ಅವೇ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲೇ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರ್ಕಾರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸ್ವಾಪದುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ತಾವು ನೋಡಲಾರದ ಪ್ರಪಂಚವಾ ‘ಬರುವಾಗ ಬೆತ್ತಲೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬೆತ್ತಲೆ’ ಎಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೋತ್ತಲ್ಲಿ ಭಡನಾಮಂಡಳಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡನ್ನು ಅವರು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅದೆಂಥಾ ಯೋಗಾಯೋಗ! ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸೇಲಸ ಮತ್ತು ಈಜಾಟಗಳ ದೇಹ ದಂಡನೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಈಗಲೂ ಆರೋಗ್ಯವರ್ತರಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು. ಅಧ್ಯನಿಕ ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಯೋಗಾಸನಗಳಂಧ ಕೃತಕ ದೇಹ ದಂಡನೆಯ ಉಸಾಬರಿಯೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ದೇಹ ದಂಡನೆ’ ನಿಸರ್ಗ ವಿಧಿಸಿದ ನಿಯಮ. ಅದುವೇ ದೇಹಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲದು ನಿಡುಗಾಲ.

ದಂತಕ್ಕಾಯ, ದಂತಮಜ್ಜನ ಎಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳು. ವೀಶ್ವವಾಗಿ ಆಯುವೇದ ವೇದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳು. ಗಮಗಿನಿದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕ ‘ದಂತಮಂಜನ’ ಎಂಬ ಹಲ್ಲಾಪ್ರದಿ ಪಾಕೇಟುಗಳನ್ನು ಆರು ಪ್ರೇಸ್‌ಗೊಂದರಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಎರಡು ರುಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಂತೆಯನ್ನೇ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಆರು ಪ್ರೇಸ್‌ಯೂ ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗ. ಹೀಗಾಗೆ, ಸ್ಥಾಯಿರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಲೆಯ ಇಡ್ಲಿನ್ನೇ ಪ್ರಡಿಮಾಡಿ ಹಲ್ಲಾಜ್ಜಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಢ್ಣ ಹಲ್ಲಾಜ್ಜಲು ಜಣ್ಣಿಯಿದ್ದು ಸೌಕರ್ಯವಿತ್ತು ಕೇಳಿ. ಕಾಕುಲ್ಲಿನ ಕೆಂಡವನ್ನು ಉರಿಸಿ ಅರಿಸಿದ ಬನ್ನು ಅಕಾರದ ಮಸಿತುಂಡನ್ನು ಹಿರಿಯರು ತಂಗಿನ ಚೆಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು-ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೇ ದಿವಿನಾದ ದಂಡಚೊಣ.

‘ಹಲ್ಲು ನಾಲಿಗೆಯೋಳಗೋ, ನಾಲಿಗೆಯು ಹಲ್ಲೊಳಗೇಲೋ? ಹಲ್ಲು-ನಾಲಿಗೆಯೆರಡೂ ಬಾಯಿಯೋಳಗೋ ಹರಿಯೆ!’ ಏನೂ ಹರಿಯಲಾಗಿದ್ದವರು ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಹರಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ

– ಎಂದು ಜನಪದರ ಅಂಬೋಣ. ಅದನ್ನೇ ‘ನಾಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾಲಿಗೆ ಹದ್ದುಬಸ್ತಿಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಏನೆಲ್ಲ ಅವಫಂಡಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಲ್ಲು-ನಾಲಿಗೆ ಎರಡೂ ಜೆಬ್ಬಿಗೆ ಬಿಬ್ಬಿರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ‘ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಡಬಾರದ ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಮುಂದಿದ್ದ ನೀವೆಲ್ಲ ಒಂದೇಟಿಗೇ ಉದುರಿ ಜೀಳುತ್ತಿರೆ’ ಎಂದು ನಾಲಿಗೆ ಜಂಖ ಕೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ; ಘಟಾನುಘಟಗಳಾದ ಹಲ್ಲಾಗಳೇ ‘ನಮ್ಮ ಅಡಿ ಸೀಕ್ಕರೆ ನೀನು ನುಟ್ಟು ನೂರು ಮುಷಾರು’ ಎಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ, ಚುರುಕಾದ ನಾಲಿಗೆ ಆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಜನಗಳೊಂಗ್ಗೇ ಇಜ್ಜ್ರಾರು ಅದರದಿ ಸೀಕ್ಕಂಡಂತೆ ಎಂಥಾ ಚಾಣಕಾತ್ಮಕಂದಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ!

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ‘ಹಲ್ಲು’ ಎನ್ನುವ ಪದ ಮೂಲ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಹಲ್ಲ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಹಗುರವಾದುದು, ಮೃದುವಾದುದು ಎಂದಭರ. ಯಾವನು ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವನ್ನೇ ಅವನು ನಾಲಿಗೆ ಹರಿಬಿಡುವವ, ಬಾಯಿಹರುಕ. ಈ ಪದವು ಹಲ್ಲ್ಯಾ ಎಂದೂ, ಅನಂತರ ಚಿಕಿತ್ಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ‘ಹಲ್ಲಾಟ್ಟು’ ಎಂದೂ ಆಡಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಿದಲಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಶ್ಲೀಲದ ಆರೋಪವಿದ್ದರೂ, ಹಗುರವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ, ನೀಂಜ ಎಂದಪ್ಪೇ ಅಥರ್. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹದಿಹರಿಯದ ಮದುಗಿಯರ ಗುಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ‘ಅವನು ನೋಡೆ ಹರಿದು ತಿನ್ನೋ ಹಂಗ ನೋಡ್ಲಾನ... ನನ್ನ ಪ್ರೇಮೇಲ್ಲ ಕಂಪ್ಲು ಹರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಥೂ ಹಲ್ಲ್ಯಾ...’ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿದಾಕ್ಕಣಿ ಅವನು ಕಡ್ಡಿಹರುಕ ಎಂಬಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ತನು ಚಪಲ ಚೆನ್ನಿಗಾರಾಯ ಅಪ್ಪೇ ವಾರಪ್ರತಿಕೆಯೊಂದು ‘ಥೂ ಹಲ್ಲು’ ಎಂಬ ಅಂಕಣವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು – ಉಟ್ಟಿದ್ದ ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಮಸಾಲೆ ಉಳಿಸಿಕಾಯಿಯಂತೆ! ‘ಹೀಗೂ ಉಂಟೇ’ ಅನ್ನಬೇಕ್ಕೆ!

ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿದ ಡಾಕ್ಟರನನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಸಿ ‘ಹಲ್ಲುಟ್ಟು ಡಾಕ್ಟರು’ ಎಂದೇನಾದರೂ ಆಡಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕರಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲಾಗಳೇ ಉದುರಿಬಿದ್ದಾವ.